

получило едно начало на извършване чрезъ покушението върху живота на Г-на М-стра Прѣдсѣдателя Ст. Стамболова, и съ убийството, вмѣсто него, на М-ра на Финансите Г-на Хр. Бѣлчева. Принавате ли се за виновенъ въ това?

Подсжд. Александръ Караюлевъ: Ни най малко.

— Раскажете тогава на съдътъ какво знаете?

— Нищо не знамъ.

— Желаете ли да отговорите на въпроситѣ, които ще ви се зададътъ по случай на вашето обвинение?

— Съ готовность.

— Вий помните ли датата, когато се изпълни прѣсждата на майоръ Паница?

— Не помня, но мисля, че бѣше прѣзъ 1890 година.

— По онова врѣме, вашиятъ братовчедъ Кузмановъ доносвалъ ли ви е на фабриката въ с. Петричъ нѣкакво писмо?

— Никога.

— Азъ ще ви спомня, че когато ви е донесено писмото, слугата ви Ангонъ Петровъ ви го е прѣдалъ и вий сте казали, че ще убие Г-на Стамболова!

— Това е кубическа лъжа, въ нулева степенъ, съ отрицателенъ показателъ.

— Събирали ли сте се съ вашитѣ съисленници нѣкога и гдѣ?

— Азъ не разбирамъ никакви съисленници. Азъ съмъ търговецъ и не познавамъ никакви политически идеи, нито съмъ се занимавалъ съ такива.

— Имали ли сте нѣкой челоувѣкъ за майсторъ да работи въ фабриката ви?

— Отъ началото и до 18-й Мартъ 1890 год. азъ съмъ ималъ винаги майстори, които ми сж работили. Такива майстори е имало и повече отъ 20 души въ селото, които сж работили.

— Имало е обаче, единъ особенъ майсторъ въ вашата фабрика и азъ за него искамъ да ви питамъ, какъвъ и кой е билъ той?

— За мене никой майсторъ нищо не е значалъ, нито пъкъ нѣкой такъвъ ми е направилъ нѣкакво впечатлѣние, за да го помня.

— Сжщиятъ този майсторъ не сте ли испраждали до Сливница съ вашиятъ конь и вашиятъ слуга, на когото сте заповѣдали да вземе отъ майстора калцитѣ и ботушитѣ, за да ги донесе назадъ.